Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 92/13/EEB

1992 m. vasario 25 d.

dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo

(OL L 76, 23.3.1992, p. 14)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Direktyva 2006/97/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	107	20.12.2006

iš dalies keičiama:

►**A1**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 92/13/EEB

1992 m. vasario 25 d.

dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi 1990 m. rugsėjo 17 d. Tarybos direktyva 90/531/EEB dėl viešųjų pirkimų tvarkos vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose ([4]) nustato viešųjų pirkimų taisykles, kad būtų užtikrinta, jog galimi tiekėjai ir rangovai turėtų sąžiningą galimybę sudaryti sutartis, tačiau joje nėra konkrečių nuostatų, užtikrinančių jos veiksmingą taikymą;

kadangi esama nacionalinio ir Bendrijos lygio tvarka jos veiksmingam taikymui užtikrinti nėra visuomet tinkama;

kadangi veiksmingų teisės gynimo priemonių nebuvimas arba esamų teisės gynimo priemonių netinkamumas galėtų trukdyti Bendrijos įmonėms pateikti pasiūlymus; kadangi dėl to valstybės narės turi ištaisyti šią padėtį;

kadangi 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo ([5]) taikoma tik sutarčių sudarymo tvarkai, kurią apima 1971 m. liepos 26 d. Tarybos direktyva 71/305/EEB dėl viešojo darbų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ([6]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/531/EEB, ir 1976 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 77/62/EEB dėl viešojo prekių pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ([7]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 90/531/EEB;

kadangi viešųjų pirkimų rinkos atitinkamuose sektoriuose atvėrimas Bendrijos konkurencijai reiškia, kad turi būti priimtos nuostatos tinkamai peržiūros tvarkai užtikrinti, taikomai tiekėjams arba rangovams pažeidus tam tikrus Bendrijos teisės aktus arba tuos teisės aktus įgyvendinančias nacionalines taisykles;

kadangi būtina numatyti žymiai padidinti skaidrumo ir nediskriminavimo garantijas ir kadangi tam, kad būtų pasiekti akivaizdūs poveikiai, turi būti sudaryta galimybė pasinaudoti veiksmingomis ir skubiomis teisės gynimo priemonėmis;

([1]) OL C 216, 1990 8 31, p. 8 ir
OL C 179, 1991 7 10, p. 18.
([2]) OL C 106, 1991 4 22, p. 82 ir
OL C 39, 1992 2 17.
([3]) OL C 60, 1991 3 8, p. 16.
([4]) OL L 297, 1990 10 29, p. 1.
([5]) OL L 395, 1989 12 30, p. 33.
([6]) OL L 185, 1971 8 16, p. 5.
([7]) OL L 13, 1977 1 15, p. 1.

▼B

kadangi būtina atsižvelgti į tam tikros teisinės tvarkos, leidžiančios valstybėms narėms pasirinkti skirtingų, lygiaverčius poveikius turinčių įgaliojimų nustatymą peržiūros įstaigoms, konkretų pobūdį;

kadangi viena iš šių galimybių apima įgaliojimą tiesiogiai kištis į perkančiųjų organizacijų viešųjų pirkimų tvarką sustabdant juos arba panaikinant sprendimus ar diskriminacines sąlygas dokumentuose ar leidiniuose;

kadangi kita galimybė numato įgaliojimą daryti veiksmingą netiesioginį spaudimą perkančiosioms organizacijoms, kad jos būtų priverstos ištaisyti visus pažeidimus arba išvengti jų bei užkirsti kelią žalai;

kadangi visuomet turi būti numatyta pretenzijų dėl žalos atlyginimo galimybė;

kadangi tais atvejais, kai yra pareiškiama pretenzija atlyginti žalą, kurios dydis yra tokio pat dydžio, kaip pasiūlymo parengimo arba dalyvavimo sutarties sudarymo tvarkoje išlaidos, nereikalaujama, kad pretenziją pareiškiantis asmuo, siekdamas susigrąžinti savo išlaidas, įrodytų, jog sutartis būtų buvusi sudaryta su juo, jeigu nebūtų padarytas toks pažeidimas;

kadangi perkančiosios organizacijos, kurios laikosi viešųjų pirkimų taisyklių, gali apie tai pranešti atitinkamomis priemonėmis; kadangi dėl to reikia, kad nepriklausomi asmenys patikrintų tų organizacijų taikomą viešųjų pirkimų tvarką ir praktiką;

kadangi tokiu tikslu tiktų atestavimo sistema, leidžianti pareikšti teisingą viešųjų pirkimų taisyklių taikymą ir toks pareiškimas nurodomas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbiamuose skelbimuose;

kadangi perkančiosios organizacijos turėtų turėti galimybę pasinaudoti atestavimo sistema, jeigu jos to nori; kadangi valstybės narės turi suteikti joms tokią galimybę; kadangi jos tai gali padaryti pačios sukurdamos tokią sistemą arba leisdamos perkančiosioms organizacijoms pasinaudoti kitos valstybės narės sukurta atestavimo sistema; kadangi tikrinimą pagal atestavimo sistemą jos gali pavesti asmenims, kurios nors profesijos žmonėms arba institucijų darbuotojams;

kadangi būtinas lankstumas įvedant tokią sistemą yra užtikrinamas šioje direktyvoje nustačius jai esminius reikalavimus; kadangi išsami operatyvinė informacija turėtų būti numatyta Europos standartuose, su kuriais ši direktyva siejasi;

kadangi valstybėms narėms išsamią operatyvinę informaciją gali tekti nustatyti prieš parengiant Europos standartuose esančias taisykles arba kartu su jomis;

kadangi tais atvejais, kai įmonės nesiekia peržiūros, tam tikri pažeidimai negali būti ištaisyti, jeigu nėra konkretaus mechanizmo;

kadangi, atitinkamai, Komisijai nusprendus, kad taikant sutarties sudarymo tvarką buvo padaryti aiškūs ir akivaizdūs pažeidimai, ji turėtų turėti galimybę atkreipti valstybių narių kompetentingų institucijų ir suinteresuotos perkančiosios organizacijos dėmesį, kad būtų imtasi tinkamų veiksmų skubiai ištaisyti tokį pažeidimą;

kadangi būtina numatyti taikinimo galimybę Bendrijos lygiu, kad ginčai galėtų būti išspręsti taikiai;

kadangi šios direktyvos taikymas iš esmės turėtų būti peržiūrėtas tuo pačiu metu, kaip ir Direktyva 90/531/EEB, remiantis valstybių narių pateikta informacija apie nacionalinės peržiūros procedūros taikymą;

kadangi ši direktyva turi būti įgyvendinta kartu su Direktyva 90/531/EEB;

kadangi būtų tikslinga Ispanijos Karalystei, Graikijos Respublikai ir Portugalijos Respublikai skirti pakankamus papildomus laikotarpius perkelti šią direktyvą į nacionalinius teisės aktus, atsižvelgiant į Direktyvos 90/531/EEB taikymo tose šalyse datas,

▼B

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Nacionalinio lygio teisės gynimo priemonės

1 straipsnis

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad perkančiųjų organizacijų priimti sprendimai galėtų būti veiksmingai peržiūrėti, o svarbiausia kuo greičiau pagal toliau nurodytuose straipsniuose išdėstytas sąlygas, pirmiausia 2 straipsnio 8 dalį, dėl to, kad tokie sprendimai pažeidė Bendrijos teisės aktus viešųjų pirkimų srityje arba tuos teisės aktus įgyvendinančias nacionalines taisykles dėl:

a) sutarčių sudarymo tvarkos, priklausančios Tarybos direktyvos 90/531/EEB taikymo sričiai, ir

b) perkančiųjų organizacijų, kurioms taikomas minėtos direktyvos 3 straipsnio 2 dalies a punktas, pareigos laikytis tos nuostatos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nebus diskriminuojamos įmonės, galinčios pareikšti pretenziją dėl žalos sutarties sudarymo tvarkos atveju, atsižvelgiant į skirtumą, kuris numatytas šioje direktyvoje tarp Bendrijos teisės aktus įgyvendinančių nacionalinių taisyklių ir kitų nacionalinių taisyklių.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris asmuo, kuris yra arba buvo suinteresuotas gauti konkrečią sutartį, arba kuriam galėjo būti padaryta žala dėl tariamo pažeidimo, gali pasinaudoti peržiūros procedūromis pagal išsamias taisykles, kurias valstybės narės gali nustatyti bet kuriam asmeniui. Pirmiausia valstybės narės gali reikalauti, kad asmuo, siekdamas peržiūros, pirmiausia turi iš anksto pranešti perkančiajai organizacijai apie tariamą pažeidimą ir jo ketinimą siekti peržiūros.

2 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad priemonės, kurių buvo imtasi dėl 1 straipsnyje nurodytos peržiūros procedūros, apimtų nuostatą dėl įgaliojimų:

arba

a) kuo anksčiau, taikant laikiną tvarką, imtis tarpinių priemonių siekiant ištaisyti tariamą pažeidimą arba užkirsti kelią toliau pažeidinėti atitinkamus interesus, įskaitant priemones sustabdyti arba užtikrinti, kad būtų sustabdyta sutarčių sudarymo tvarka arba bet kurio sprendimo, kurį priėmė perkančioji organizacija, įgyvendinimas, ir

b) panaikinti arba užtikrinti, kad būtų panaikinti neteisėtai priimti sprendimai, įskaitant diskriminacinio pobūdžio techninių, ekonominių ar finansinių specifikacijų skelbimuose apie sutartį, periodiniame išankstiniame skelbime, pranešime apie kvalifikacijos sistemą, kvietime dalyvauti konkurse, sutarties dokumentuose arba bet kuriame kitame dokumente, susijusiame su minėta sutarčių sudarymo tvarka, panaikinimą;

arba

c) kuo anksčiau, jeigu galima taikant laikiną tvarką, o prireikus taikant galutinę tvarką dėl dalyko, imtis priemonių, išskyrus tas, kurios numatytos a ir b punktuose, siekiant ištaisyti visus nustatytus pažeidimus ir užkirsti kelią atitinkamų interesų pažeidimui; ypač parengiant mokėjimo pavedimą konkrečiai sumai tais atvejais, kai pažeidimas nebuvo ištaisytas arba jam nebuvo užkirstas kelias.

▼B

Valstybės narės gali pasirinkti šią alternatyvą taikyti visoms perkančiosioms organizacijoms arba organizacijų kategorijoms, apibrėžtoms pagal objektyvius kriterijus, bet kuriuo atveju išlaikydamos nustatytų priemonių veiksmingumą, kad būtų išvengta atitinkamų interesų pažeidimo;

d) ir abiem pirmiau minėtais atvejais skirti žalos atlyginimą asmenims, nukentėjusiems dėl pažeidimo.

Jeigu žalos atlyginimo reikalaujama remiantis tuo, kad sprendimas buvo priimtas neteisėtai, valstybės narės gali, jeigu jų vidaus teisės sistema to reikalauja ir numato įstaigas, turinčias tam tikslui suteiktus būtinus įgaliojimus, numatyti, kad ginčijamas sprendimas turi būti pirmiausia panaikintas arba paskelbtas neteisėtu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėti įgaliojimai gali būti suteikti skirtingoms įstaigoms, atsakingoms už skirtingus peržiūros procedūros aspektus.

3. Peržiūros procedūros nebūtinai turi turėti automatinį sustabdomąjį poveikį sutarčių sudarymo procedūroms, su kuriomis jos susiję.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad, svarstant užsakyti tarpines priemones ar ne, atsakinga įstaiga gali atsižvelgti į galimas priemonių pasekmes visiems pažeistiniems interesams, o taip pat visuomenės interesui, bei gali nuspręsti neskirti tokių priemonių, kai jų neigiami padariniai galėtų viršyti jų duodamą naudą. Sprendimas neskirti tarpinių priemonių nepažeidžia visų kitų asmens, siekiančio tokių priemonių, pretenzijų.

5. Mokėtina suma pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą turi būti nustatyta pakankamai didelė, kad atgrasintų perkančiąją organizaciją padaryti arba nuolat daryti pažeidimus. Gali būti numatyta, kad tos sumos mokėjimas priklauso nuo galutinio sprendimo, kad toks pažeidimas iš tikrųjų buvo padarytas.

6. Šio straipsnio 1 dalyje minėtų įgaliojimų naudojimosi poveikius sudarytai sutarčiai po to, kai ji buvo paskirta, nustato nacionalinė teisė. Be to, išskyrus tuos atvejus, kai sprendimas turi būti panaikintas iki žalos atlyginimo priteisimo, valstybė narė gali numatyti, kad, sudarius sutartį po jos paskyrimo, už peržiūros procedūras atsakingos įstaigos įgaliojimai apribojami žalos atlyginimo priteisimu bet kuriam asmeniui, nukentėjusiam dėl pažeidimo.

7. Kai yra pareiškiama pretenzija dėl žalos atlyginimo, kurios dydis yra tokio pat dydžio, kaip pasiūlymo parengimo arba dalyvavimo sutarties sudarymo tvarkoje išlaidos, reikalaujama, kad pretenziją pareiškiantis asmuo tik įrodytų, jog buvo pažeisti Bendrijos teisės aktai viešųjų pirkimų srityje arba tuos teisės aktus įgyvendinančios nacionalinės taisyklės ir kad jis būtų turėjęs realią galimybę laimėti sutartį, o dėl to pažeidimo jis tos galimybės neteko.

8. Valstybės narės užtikrina, kad už peržiūros procedūras atsakingų įstaigų priimti sprendimai galėtų būti veiksmingai įgyvendinti.

9. Kadangi už peržiūros procedūras atsakingos įstaigos nėra teisminės, visuomet gali būti pateikti raštiški jų sprendimų motyvai. Be to, tokiu atveju turi būti numatyta garantuoti tvarką, pagal kurią visos tariamai neteisėtos priemonės, kurių ėmėsi peržiūros įstaiga, arba bet kuris jai suteiktų įgaliojimų naudojimosi tariamas trūkumas gali būti teisminio peržiūrėjimo arba kitos institucijos, kuri yra teismas, kaip apibrėžta Sutarties 177 straipsnyje, peržiūros dalykas bei nepriklauso nei nuo perkančiosios organizacijos, nei nuo peržiūros įstaigos.

Šio straipsnio pirmoje dalyje minėtos nepriklausomos įstaigos nariai į pareigas paskiriami ir atleidžiami iš jų tomis pačiomis sąlygomis dėl institucijos, atsakingos už jų paskyrimą, jų kadencijos trukmės ir atleidimo iš pareigų, kaip ir teisėjai. Bent šios nepriklausomos įstaigos pirmininkas turi tokias pačias profesines kvalifikacijas, kaip ir teisėjai. Nepriklausoma įstaiga savo sprendimus priima tokia tvarka, kai yra

▼B

išklausomos abi pusės, o šie sprendimai kiekvienos valstybės narės nustatytu būdu yra teisiškai įpareigojantys.

II SKYRIUS

Atestavimas

3 straipsnis

Valstybės narės suteikia perkančiosioms organizacijoms galimybę pasinaudoti atestavimo sistema pagal 4–7 straipsnius.

4 straipsnis

Perkančiosios organizacijos gali turėti savo sutarčių sudarymo tvarką ir praktiką, priklausančią Direktyvos 90/531/EEB taikymo sričiai, kurios yra reguliariai tikrinamos siekiant patvirtinti, kad tuo metu ta tvarka ir praktika atitinka Bendrijos teisės aktus dėl sutarčių sudarymo ir teisės aktus įgyvendinančias nacionalines taisykles.

5 straipsnis

1. Atestuotojai raštu praneša perkančiajai organizacijai apie savo tikrinimo rezultatus. Jie, prieš duodami perkančiajai organizacijai 4 straipsnyje minėtą patvirtinimą, patys įsitikina, kad visi nustatyti perkančiosios organizacijos sudarymo tvarkos ir praktikos pažeidimai buvo ištaisyti ir buvo imtasi priemonių, kad tie pažeidimai nepasikartotų.

2. Patvirtinimą gavusios perkančiosios organizacijos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbiamame pranešime pagal Direktyvos 90/531/EEB 16–18 straipsnius gali įrašyti tokį pareiškimą:

„Perkančioji organizacija gavo patvirtinimą pagal Tarybos direktyvą 92/13/EEB, kad _____ (data) jos sutarties sudarymo tvarka ir praktika atitiko Bendrijos teisės aktus ir šiuos teisės aktus įgyvendinančias nacionalines taisykles.“

6 straipsnis

1. Atestuotojai nepriklauso nuo perkančiųjų organizacijų ir atlikdami šias pareigas turi būti visiškai objektyvūs. Jie siūlo tinkamas atitinkamų profesinių kvalifikacijų ir patirties garantijas.

2. Valstybės narės gali nurodyti bet kuriuos asmenis, bet kurios profesijos žmones ar institucijas, kurių darbuotojai, kreipusis į juos atlikti atestuotojų pareigas, laikoma, kad jie atitinka 1 dalies reikalavimus. Šiais tikslais valstybės narės gali reikalauti profesinių kvalifikacijų, bent jau aukštojo mokslo diplomo, kaip apibrėžta Direktyvoje 89/48/EEB ([1]), kurį jos laiko tinkamu, arba numato, kad konkretus profesinės kompetencijos tyrimas, organizuotas arba pripažintas valstybės, suteikia tokias garantijas.

7 straipsnis

4, 5 ir 6 straipsnių nuostatos yra laikomos esminiais reikalavimais Europos atestavimo standartams rengti.

([1]) OL L 19, 1989 1 24, p. 16.

▼B

III SKYRIUS

Korekcinis mechanizmas

8 straipsnis

1. Komisija gali taikyti procedūras, kurias numato šis straipsnis, kai prieš sudarant sutartį ji mano, kad buvo padarytas aiškus ir akivaizdus Bendrijos nuostatų viešųjų pirkimų srityje pažeidimas taikant sutarties sudarymo tvarką, priklausančią Direktyvos 90/531/EEB taikymo sričiai, arba susijusią su tos direktyvos 3 straipsnio 2 dalies a punktu perkančiųjų organizacijų, kurioms ta nuostata yra taikoma, atveju.

2. Komisija gali pranešti valstybėms narėms ir suinteresuotai perkančiajai organizacijai priežastis, kurios lėmė jos išvadą, jog buvo padarytas aiškus ir akivaizdus pažeidimas ir prašo jį ištaisyti atitinkamomis priemonėmis.

3. Per 30 dienų nuo šio straipsnio 2 dalyje minėto pranešimo suinteresuotos valstybės narės praneša Komisijai:

a) savo patvirtinimą, kad pažeidimas ištaisytas, arba

b) argumentuotą paaiškinimą, kodėl pažeidimas ištaisytas, arba

c) pranešimą, kad sutarties sudarymo tvarką sustabdė perkančioji organizacija savo iniciatyva arba remdamasi 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais įgaliojimais.

4. Argumentuotas paaiškinimas pagal šio straipsnio 3 dalies b punktą, be kita ko, gali remtis faktu, kad tariamas pažeidimas jau yra teisminės peržiūros arba 2 straipsnio 9 dalyje minėtos peržiūros dalykas. Tokiu atveju valstybė narė informuoja Komisiją apie tokių procesų rezultatus, kai tik apie juos sužinoma.

5. Paskelbus, kad sutarties sudarymo tvarka buvo sustabdyta pagal šio straipsnio 3 dalies c punktą, suinteresuota valstybė narė praneša Komisijai, kada buvo panaikintas sustabdymas arba pradėta kita sudarymo procedūra, visiškai ar iš dalies susijusi su tuo pačiu dalyku. Tame naujame pranešime patvirtinama, kad tariamas pažeidimas ištaisytas arba pridedamas argumentuotas paaiškinimas, kodėl nebuvo ištaisyta.

IV SKYRIUS

Taikinimas

9 straipsnis

1. Bet kuris asmuo, suinteresuotas arba buvęs suinteresuotas gauti konkrečią sutartį, priklausančią Direktyvos 90/531/EEB taikymo sričiai, ir kuris, manydamas, kad taikant sutarties sudarymo tvarką jam pakenkė arba galėjo pakenkti tariamas Bendrijos teisės viešųjų pirkimų ir tą teisę įgyvendinančių nacionalinių taisyklių pažeidimas, gali prašyti taikyti 10 ir 11 straipsniuose numatytą taikinimo procedūrą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtas prašymas raštu adresuojamas Komisijai arba priede išvardytoms nacionalinėms institucijoms. Šios institucijos prašymus Komisijai nusiunčia kuo greičiau.

10 straipsnis

1. Jeigu Komisija, remdamasi 9 straipsnyje minėtu prašymu, mano, kad ginčas susijęs su teisingu Bendrijos teisės aktų taikymu, ji prašo perkančiosios organizacijos nurodyti, ar ji nori dalyvauti taikinimo procedūroje. Jeigu perkančioji organizacija atsisako dalyvauti, Komisija

▼B

informuoja prašymą pateikusį asmenį, kad ta procedūra negali būti pradėta. Jeigu perkančioji organizacija sutinka, taikomos šio straipsnio 2–7 dalys.

2. Komisija kuo greičiau pasiūlo arbitrą iš nepriklausomų asmenų, akredituotų tam tikslui, sąrašo. Šį sąrašą parengia Komisija, pasitarusi su Viešųjų sutarčių patariamuoju komitetu, arba perkančiųjų organizacijų, kurių veiklos rūšys yra apibrėžtos Direktyvos 90/531/EEB 2 straipsnio 2 dalies d punkte atveju, pasitarusi su Telekomunikacijų srities viešųjų pirkimų patariamuoju komitetu.

Kiekviena taikinimo procedūros šalis pareiškia, ar ji pritaria arbitrui ar ne, ir paskiria papildomą arbitrą. Arbitrai gali pakviesti ne daugiau kaip dar du asmenis ekspertais patarinėti jiems jų darbo metu. Taikinimo procedūros šalys ir Komisija gali atmesti bet kurį arbitrų pakviestą ekspertą.

3. Arbitrai asmeniui, paprašiusiam taikyti taikinimo procedūrą, perkančiosios organizacijos ir bet kurio kito kandidato ar konkurso dalyvio, dalyvaujančio tam tikroje sutarties sudarymo tvarkoje, suteikia galimybę žodžiu ar raštu paaiškinti klausimą.

4. Arbitrai stengiasi kuo greičiau pasiekti šalių tarpusavio sutarimą, kuris atitinka Bendrijos teisės aktus.

5. Arbitrai praneša Komisijai apie nustatytus faktus ir pasiektus rezultatus.

6. Taikinimo procedūrą taikyti prašantis asmuo ir perkančioji organizacija turi teisę bet kuriuo metu nutraukti procedūrą.

7. Jeigu šalys nenusprendžia kitaip, taikinimo procedūrą taikyti prašantis asmuo ir perkančioji organizacija apmoka savo dalyvavimo taikinime išlaidas. Be to, kiekvienas jų lygiomis dalimis apmoka procedūros išlaidas, išskyrus įsikišančių šalių išlaidas.

11 straipsnis

1. Kai dėl konkrečios sutarties sudarymo tvarkos suinteresuotas asmuo, kaip apibrėžta 9 straipsnyje, išskyrus asmenį, prašantį taikinimo procedūros, siekia teisminės peržiūros proceso arba kito peržiūros proceso, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, perkančioji organizacija informuoja arbitrus. Jie informuoja tą asmenį, kad buvo pateiktas prašymas taikyti taikinimo procedūrą ir kviečią tą asmenį per nustatytą laiką nurodyti, ar jis sutinka dalyvauti toje procedūroje. Jeigu tas asmuo atsisako dalyvauti, arbitrai gali nuspręsti, prireikus dauguma, nutraukti taikinimo procedūrą, jeigu jie mano, kad to asmens dalyvavimas yra būtinas ginčui išspręsti. Jie savo sprendimą praneša Komisijai, nurodydami jo motyvus.

2. Veiksmas, kurio buvo imtasi pagal šį skyrių, nepažeidžia:

a) jokio veiksmo, kurį Komisija arba bet kuri valstybė narė galėtų imtis pagal Sutarties 169–170 straipsnius arba šios direktyvos III skyrių;

b) taikinimo procedūros prašančių asmenų, perkančiosios organizacijos arba bet kurio kito asmens teisių.

V SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

12 straipsnis

1. Ne vėliau kaip praėjus ketveriems metams po šios direktyvos taikymo, Komisija, pasitarusi su Viešųjų sutarčių patariamuoju komitetu, peržiūri tvarką, kuria buvo įgyvendintos šios direktyvos nuostatos,

▼B

visų pirma Europos standartų taikymas, ir prireikus pateikia pasiūlymus dėl pakeitimų.

2. Iki kiekvienų metų kovo 1 d. valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie jų nacionalinių peržiūros procedūrų taikymą praėjusiais kalendoriniais metais. Informacijos pobūdį nustato Komisija, pasitarusi su Viešųjų sutarčių patariamuoju komitetu.

3. Dėl klausimų, susijusių su perkančiosiomis organizacijomis, kurių veikla yra apibrėžta Direktyvos 90/531/EEB 2 straipsnio 2 dalies d punkte, Komisija taip pat tariasi su Telekomunikacijų srities viešųjų pirkimų patariamuoju komitetu.

13 straipsnis

1. Valstybės narės imasi priemonių, kurios, įsigaliojusios iki 1993 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Ispanijos Karalystė šių priemonių imasi ne vėliau kaip 1995 m. birželio 30 d. Graikijos Respublika ir Portugalijos Respublika šių priemonių imasi ne vėliau kaip 1997 m. birželio 30 d. Apie tai jos nedelsdamos informuoja Komisiją.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės 1 dalyje minėtas priemones įgyvendina tomis pačiomis dienomis, kurios nustatytos Direktyvoje 90/531/EEB.

3. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų vidaus teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

PRIEDAS

Nacionalinės institucijos, kurioms gali būti adresuoti prašymai taikyti 9 straipsnyje minėtą taikinimo procedūrą

Belgija

Services du Premier Ministre

Diensten Van de Eerste Minister

Ministère des Affaires économiques

Ministerie van Economische Zaken

Danija

Industri- og Handelsstyrelsen (prekių pirkimo sutartys)

Boligsministeriet (darbų pirkimo sutartys)

Vokietija

Bundesministerium für Wirtschaft

Graikija

Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενεργείας και Τεχνολογίας

Υπουργείο Εμπορίου Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων

Ispanija

Ministerio de Economía y Hacienda

Prancūzija

Commission centrale des marchés

Airija

Department of Finance

Italija

Presidenza del Consiglio dei Ministri Politiche Comunitarie

Liuksemburgas

Ministère des travaux publics

Nyderlandai

Ministerie van Economische Zaken

Portugalija

Conselho de mercados de obras publicas e particulares

Jungtinė Karalystė

HM Treasury

▼A1

Austrija

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten

Suomija

Kauppa- ja teollisuusministeriö/Hnadels- och industriministeriet

Švedija

Nämnden för offentlig upphandling

▼A2

Čekija

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Estija

Riigihangete Amet (Viešųjų pirkimų tarnyba)

Kipras

Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας (Respublikos iždas)

Latvija

Iepirkumu uzraudzības birojs (Pirkimų monitoringo biuras)

Lietuva

Viešųjų pirkimų tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės

Vengrija

Közbeszerzések Tanácsa (Viešųjų pirkimų taryba)

Malta

Dipartiment tal-Kuntratti fil-Ministeru tal-Finanzi

Lenkija

Urząd Zamówień Publicznych (Viešųjų pirkimų tarnyba)

Slovėnija

Državna revizijska komisija

Slovakija

Úrad pre verejné obstarávanie (Viešųjų pirkimų tarnyba)

▼M1

Bulgarija

Агенция по обществени поръчки (Viešųjų pirkimų agentūra)

Rumanija

Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (Nacionalinė viešųjų pirkimų priežiūros ir kontrolės institucija)